

In vuur en vlam!

Omwille van de halsstarrige houding van de federale regering zullen we maandag 15 december 2014 staken. Staken is niet leuk, het is een ingrijpend signaal dat veel energie vraagt en dat we bij het COV dus niet licht gebruiken. Maar soms moeten we wel.

Geen oren naar onze verzuchtingen

Als de overheid geen oren heeft naar onze verzuchtingen, als de besparingen zo zwaar wegen, als de toekomst er zo somber uitziet dat mensen geen uitweg meer zien, als alternatieven niet deftig onderzocht worden, als altijd dezelfde groepen de zwaarste lasten moeten dragen, als we de armoede zien stijgen, als tegelijkertijd rijke families en grote bedrijven geheime fiscale voorkeursbehandelingen krijgen ... Dan kunnen we niet anders. Dan moeten we solidair met onze leden, maar ook solidair met de groepen die het minst gehoord worden, in het verweer gaan. En als praten niet kan en manifesteren geen resultaat heeft, als alternatieve acties leuk zijn maar geen resultaat opleveren, dan blijft er geen ander drukkingsmiddel over dan een staking. Jammer, zeer jammer.

De verontwaardiging is groot

Ondanks de gemengde gevoelens over stakingen en acties, wijst alles erop dat de geformuleerde bezorgdheden zeer breed worden gedragen. Het is dan ook de donderse plicht van politici om met de sociale partners naar oplossingen te zoeken. Democratie stopt niet bij het tellen van stemmen bij verkiezingen. Democratie volbrengt zich niet door het onbuigzaam bewaken van een afgesproken regeerakkoord. Democratie eindigt niet met cijfers in tabellen te gieten. Democratie gaat over de belangen van ons allemaal. Het is de dialoog aangaan over een evenwichtige en rechtvaardige toekomst. Het is rekening houden met de mens, de leefbaarheid en de werkbaarheid. Het is de op-

dracht van de politiek om het conflict op te lossen op basis van wederzijds onderbouwde argumenten.

Indexsprong

Hoewel de indexsprong principieel nog steeds betwist wordt, schreef de Vlaamse regering de opbrengst alvast in op haar provisies. Van vooruitziendheid gesproken. Vlaanderen voorziet een opbrengst van 200 miljoen euro. Laten we dus heel duidelijk zijn. Als de federale regering een indexsprong doorvoert, moet het afgesproken doel worden gerespecteerd: bijkomende jobs creëren. Voor ons moet die opbrengst volledig terugvloeien naar de groepen van personeelsleden waar ze vandaan komen. Daar bestaat geen enkele discussie over. Over de wijze waarop die jobs gerealiseerd worden, willen we samen met de minister van Onderwijs aan tafel gaan zitten.

Liefde voor onderwijs

Minister Crevits heeft haar 'Ronde van Vlaanderen' achter de rug. "Hoe meer ik spreek met onderwijzers, hoe groter de liefde voor onderwijs", getuigt ze. De minister verzekert ons dat ze goed geluisterd heeft. Dat ze ook begrip heeft voor de noden van het onderwijzend personeel. Dat ze in overleg - want dat vindt ze immens belangrijk - naar oplossingen zal zoeken. De werkzekerheid van startende le-

We gaan solidair met de groepen die het minst gehoord worden, in het verweer.

raren en de werkbaarheid van de loopbanen moet gegarandeerd worden. Ook kan de Vlaamse overheid niet blijven stellen dat zij kwaliteitsvol onderwijs belangrijk vindt als zij aan de scholen steeds minder middelen ter beschikking stelt.

Het signaal zal daarom sterker moeten zijn dan 'begrip' en 'luisteren', anders zal de wederzijdse liefde zeer snel bekoelen. Ook wij staan in 'vuur en vlam' voor onderwijs! ■